

שארית יעקב

ביטאון

יוצא לאור על ידי מרכז מוסדות נדבורנה ביתר בארה"ק | בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שנה ט' | גיליון ש"צ | פרשת כי תשא תש"פ

יציאת השבת	כניסת שבת
19:04	17:10
19:01	17:27
19:16	17:42
20:15	18:41

ביתר - ירושלים
ת"א - בני ברק
לונדון
ניו יורק

הזמנים לפי שיטת ר"ת

"מן הבאר ההוא" דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

המקדש שבת לקדשה כראוי, לזכרה ולשמרה במחשבה דיבור ומעשה, זוכה שנמשך לו אור גדול מקדושתה על ששת ימי המעשה, והשראתה החופפת עליו כל ימי השבוע מסייעת בידו לעסוק בתורה ולהתייגע בה, כי בכח קדושתה זוכים לתורה, כשם שכלל ישראל זכו לקבה"ת בכח קדושת השבת. והאדם הזוכה לדביקות בתורה ע"י העסק והיגיעה בה, הרי התורה מרוממת את קרנו בעוה"ז ובעוה"ב, ומושיעה ומגינה בעדו מכל צרות ורעות המתרגשות לבוא לעולם, והיא לכל בשרו מרפא מכל חלאים רעים. וזהו שאמר הקב"ה למשה שבכי תשא ירום קרנם של ישראל, כי כאמור בכי תשא נרמז מצות שמירת שבת, אשר ע"י השבת זוכים לתורה, והתורה מרימה את קרנם של ישראל. והיינו נמי דמסיים ביה קרא - ולא יהיה בהם נגף בפקוד אתם, אתם אתוון אמת, שהיא התוה"ק תורת אמת, ובכח התורה יזכו לרפואות וישועות שלא יהיה בהם נגף.

כ"ק מרן ה'באר יעקב' זיע"א

שבת ותורה וישראל

ישקו
העדרים

בריה חס ושלום, כי טוב ומטיב הוא, עד שאין הפה יכול לדבר וללב לחשוב, אבל כל החלאים הרעים הבאים בעולם, באים לרמז לאדם שיש עליו איזו תביעה עליונה מלמעלה, ועליו לזרו נפשו לחשב חשבונו של עולם, לדעת כי ה' מקדשו ביסורים אלו, כי ה' רוצה ממנו משהו, וכן בכל מה שעובר על האדם, עליו לדעת כי יד ההשגחה העליונה, זו שנתנה באצבע אלקים את התורה ואת השבת - היא מרמזת רמזים, כמאן דמחוי במחוג, שיש בורא העולם, המתעניין בך ובמצבך.

כאשר הדבקות של האדם בתורה ובשבת, נעשית דבקות מוחלטת, הוא מוכן להקשיב לקול הטמיר והנעלם הלז, הוא יכול להבין היטב את מקום מצבו בהאי עלמא, והדבקות הזאת, ממשכת עליו שמירה עליונה של ממש, כי בהיותו דבוק במקור המקורות של כל המאורעות הנארעים בעולם, הוא סותם את פי המקטרגים הרבים, ומקצר את חבל מדת הדין המתוחה עליו, מחמת מעשיו, ועולה למקום גבוה ועליון, אשר עליו נאמר - לא יגורך רע, ולית שמאלא תמן, ורק ישועות והרחבות ממשיך לנפשו ולנפש הנלוים אליו, יפה היא פרשת כי תשא המצוה על השבת להתעוררות מחודשת בהני תרי אחוותא, אורייתא ושבתא קדישא.

יום קדוש ונשגב אינו מסיח דעתו משמירתו, ואינו יכול להרגע, מהעובדה כי בו בחר ה' להיות לו לעדות אמת, על בריאת העולם, ואשר כתוצאה מכך הוא נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית.

כמו כן הוא הלומד תורה לשמה, התורה הקדושה היא אצבע אלקים, ואינה חכמה כשאר חכמות, וגם אינה רק בשביל לדעת את המעשה אשר נעשה, משום שמצוה עלינו ללמוד תורה תמיד, יומם ולילה, גם בשעה שכולנו חכמים וכולנו נבונים, כולנו יודעים את התורה כולה, כנתינתה בסיני, עלינו לקדש את עצמנו כל ימינו, להקדיש את חיינו, וימי שנותנו בהם שבעים שנה וכו', לעסוק בתורה בכל רגע ורגע, על כל נשימה ונשימה שאנו לומדים, ובכך אנו מעניקים קיום לעולם, כשם שהשבת מעניקה את המשך ביסוס וקיום העולם, כמובא באור החיים הקדוש, ובשאר ספרי קודש, וממילא, דומה התורה לשבת באופן מוחלט, כשם שהיסח הדעת מהשבת יכול ח"ו, לפגום באור הקדוש של שבת באפס מה, כך חיים מנותקים מהתמדת התורה הקדושה, ומחיים של תורה גם בשעת העשייה הגשמית - הם חיים ללא קיום וללא ביסוס, רחמנא ליצילן.

והנה ברור שאין הקב"ה רוצה להרע לשום

שתי אחיות דומות בצביונם ובמעמדן יש לאומה הישראלית, האחות לנו אחת היא קדושת שבת קודש שעל ידה יהודים הננו, והאחות הלנו בבית המלך, היא תורה הקדושה, אורייתא חביבא, שממנה נברא העולם, באותן שנים עשה עמי את עצמו, הדבוק בשבת קודש, נמשך עליו האור האלוקי משמו של מי שאמר והיה העולם, שהרי שבת קודש שמא דקודשא בריך הוא, ההוא דשלים מכל סטרוי, וכיון שכן, כשם שיש מצוה לשמור שבת ולקיים הלכותיה כראוי, כן יש מצוה אחת סגולית נבדלת, שהיא רז הרזים של העולם, והיא מונעת על ידי קדושת ישראל, העם הקדוש אשר נבחר לשרת את שמו של הקב"ה.

האחות האחרת, תורה שמה, כשם שהשבת מעידה על הבריאה על ידי הקב"ה, כמו כן התורה מעידה על שלטונו המוחלט של בורא עולם, באשר שיש בריות טובות בהאי עלמא, שאינן מזיזות יד ורגל ללא שלטון התורה, אבל, כשם שלא די בשמירת שבת גרידא להיות קרוב אל מחנה שכינה קדישתא, אלא על האדם השומר שבת לדבק את עצמו בחי החיים במשך כל השבת, לשמוח ולגליל בה, לשמור אותה במחשבה דיבור ומעשה, להרים את דבקותו בחיות הרוחנית באופן נעלה ביותר, ומבואו ועד צאתו של אותו

דברות קודש

מנ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רעיון דרעוין פרשת כי תשא - פרה תשע"ז שבת התאחדות דקהל אנ"ש בית שמש יצ"ו

בנעלם אם לאהוב אם לשנוא, כי כפי אשר יכין האדם לבו לאהוב חבירו, כמו כן, יתבונן לב חברו לאהוב אותו, והוא אומרו, כאשר ידבר איש אל רעהו, שלא יאהבהו אם לא יכין לבו להיות גם הוא רעהו, כמו כן, דבר ה' פנים אל פנים, ומעתה, יבחין אדם מה הוא עם קונו אם לבבו יתאוה ויחשוק בה' ובעבודתו - הנה זה סימן כי ה' אהבו, ע"כ. דברי קדשם המלהיבים כל לב ונפש ישראלי, צריכים להלהיט ליבנו ולהיות נר להגלינו בכל יום תמיד, ומהם ניקח ריוח להתבונן ולהתעמק בחיי חיותינו, עד כמה בידינו הדבר להגדיל אהבת אבינו אלינו, בזאת שנחרט בנפשינו אהבתנו אל בוראינו במעשה ידינו ובארחות חיינו, בקיום התורה והמצוות מתוך אהבה עזה ולא מתוך כפייה ואונס, כי בזאת תיבחן אהבתנו כל ימי חיינו, ולפי גודל עבודתנו ואהבתנו כן יאהב השי"ת אותנו מלפני ולפנים, וכשישראל עושין רצון קונם באהבה ובאמונה תמימית, כן ירעיף עלינו השי"ת אהבתו אלינו ועלינו, במידה טובה ומרובה להחיות נפש כל חי לטוב לנו כל הימים.

וטרם אכלה לדבר, אענה ואומר בעת הזאת, את אשר בלבבי כבר מרבת השנים, ולא עלתה בידי עד עתה להוציאה מן הכוח אל הפועל, ואולי, בזכות כוח הרבים הנאספים בשבת קודש הדין, כולם כאחד כאיש אחד בלב אחד, תסתייע מיניה מיילי דטיבותא. איתא בספר החינוך (מצוה קה, מצוות נתינת מחצית השקל) וז"ל: משרשי המצוה, שרצה הקדוש ברוך הוא לטובת כל ישראל ולזכותם, שיהיה יד כולם שוה בדבר הקרבנות הקרבים לפניו כל השנה בהתמדה, ובעניינים אלו הנזכרים, ושיהיו הכל אחד עני ואחד עשיר, שוים במצוה אחת לפניו להעלות זכרון כולן על ידי המצוה שהם כלולים בה יחד לטובה לפניו. ועליית הזכרון הכל נאמר מצד המקבל, ע"כ. והנה מצפים אנו לישועת ה' ולישועתן של ישראל, שלא יצטרכו עם המובחר שבאומות זה לזה, אולם, בעוה"ר עדיין לא זכינו שתקויים בנו כל זאת, לכך תאבה נפשי מימים ימימה, להמשיך דרכי הצדקה והחסד שייסד כ"ק אבינו רועינו זצוק"ל, ע"י שייסד קופת הצדקה לאנ"ש, אשר בה יטלו חלק כל הקרוב אלינו ואלינו, אנשים נשים וטף, ודבר יום ביומו יתנו "מטבע הקודש" לזכרו הטהור ולתאוות ליבו, ובכך יתאגדו כולם בזכרון אחד לטובתו ולנשמתו, ולולי דמסתפינא היה נראה לטייל בכוונתו, דחוץ

פרה אדומה שהיא חק בלי טעם, כמו"כ ילמדון וישכילו כל בני ישראל לקיים את כל התורה מבלי להשיג טעמו וערכו עד תום, וכן כתוב לאמר (דברים יח, יג) תמים תהיה עם ה' אלהיך, ופירש"י שם וז"ל: התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו, רצ"ל, שעליך לצפות רק לקיים מצות הבורא כי כך ציונו, ולא תחקור אחר עתידה של מצוה, לדעת מה זה ועל מה זה, ואז תהיה עמו ולחלקו, שתזכה עי"ז לקיים מצות הבורא בשלימותה ובתכליתה. וזהו מה שסיים הכתוב אצל אליעזר "כי אלהי אבי בעזרי", היינו, דאם תקיים מצות השי"ת כדברי ר' אליעזר במצות פרה אדומה, אזי יהא השי"ת בעזרתך לסעדך בכל צעד ושעל, ולשלם כגמולו הטוב בצרכי הגשמיות, ככתוב לאמור (ויקרא כו, ג, ז) אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם. ונתתי גשמיכם בעתם וגו'. דעל אף שארז"ל (קידושין לט:) שכר מצוה בהאי עלמא ליכא, ובודאי שאינה קיימת בעוה"ז תשלום גשמי עבור עשייה רוחנית, מ"מ, מרוב טובו וחסדו הגדול של הבורא ית"ש, ברצונו להוקיר ולהעריך את עמו ישראל על כל עמידתם האיתנה מול גלי הקושי והנסיונות דאיכא בעוה"ז, ומפני זה משלם בעוה"ז במעט שבמעט למען יכירו וידעו כל יושבי תבל כי יש מנהיג לבירה, וחפץ חסד הוא ולהיטיב עם בריותיו גם בעוה"ז.

מצינו בתוה"ק בפרשתנו (לג, יא) ודבר ה' אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו וגו'. וביאר בחזקוני כאן דברים הנשגבים מבינת אנוש וז"ל: איני יודע אם הגבוה השפיל עצמו או השפיל הגבוה עצמו? אמר רבי יהושע, כביכול הגבוה הרכין את עצמו, כדכתיב וירד ה' בענן וגו', ע"כ. חזינו עד היכן היתה אהבתו העזה של השי"ת למשה רבינו ולישראל עמו, עד שהקב"ה כביכול הרכין עצמו למשה רבינו. עוד יש מן ההכרח להביא את דברי האוה"ח הק' שם וז"ל: הכוונה בזה הוא, כפי שיעור ההכנה שהיה עושה משה להקבלת פני שכינה, לאותו שיעור תהיה ההשגה מפנים העליונים, כי כפי אשר יכין אדם עצמו להשפעת הקדושה ישיג, ואומרו, כאשר ידבר איש אל רעהו, יתבאר לדרכנו על דרך אומרו (משלי כ"ג, יט) כמים הפנים לפנים כן לאדם, פירוש, כי ישיגו לטובת

בתוה"ק בחז"ל (מדרש תנחומא פרשת חוקת סי' ה') וז"ל: רבי אחא בשם רבי יוסי בר חנינא אמר, בשעה שעלה משה למרום, שמע קולו של הקדוש ברוך הוא יושב ועוסק בפרשת פרה אדומה הלכה בשם אומרה, רבי אליעזר בני אומר עגלה בת שנתה ופרה בת שתיים, אמר משה לפניו, רבש"ע, העליונים ותחתונים שלך הן ואתה אומר הלכה בשמו של בשר ודם ? א"ל, צדיק אחד עתיד לעמוד בעולמי ועתיד לפתוח בפרשת פרה אדומה תחלה, רבי אליעזר אומר עגלה בת שנתה ופרה בת שתיים, אמר לפניו, רבון העולמים, יהי רצון שיהא מחלצי, א"ל, חייך שהוא מחלציך, הה"ד ושם האחד אליעזר (שמות יח, ז) ושם אותו המיוחד אליעזר, ע"כ. ולכאורה ענין זה טעון ביאור טובא, דהלא התורה ארוכה מארץ מידה ורחבה מני ים, ולמה עסק הקב"ה דייקא בפרשת פרה אדומה בעת שעלה משה למרום, ? ותו יש להבין, מהו עומק התשובה שהשיבו הקב"ה למשה? וגם יש לרבות מה שהוקשה באוה"ח הק' שם אלמה לא נכתב בציווי פרשת פרה, זאת חוקת "הפרה" ?

ובחמלת ה' עלינו יש לבאר כל זאת, בהקדם מה שהרחיב בקדשו הרה"ק בעל ה"בני יששכר" מדינוב ז"ע ועכ"א בספרו הק' "מעייני גנים", דעל האדם לקיים התורה והמצוות, על מנת לעשות רצון בוראו, ולא מחמת הטעמים המובנים לו לאדם, כגון מצות השכליות לא תגנוב, לא תרצח וכד', ע"כ. וממצות פרה אדומה למידין על הכלל כולו, כי כל טעמי התורה והמצוות ששיג בה האדם, היא אך ורק שהשי"ת הטעימנו מהמעט שבמעט מנועם וממתיקות התורה, אשר זכו בה תנאים ואמוראים, גאונים וצדיקים וקדושי עליון. אולם, טעמה האמיתי ספון וחתום באוצרות השי"ת, ולכן אפ"ל, שמצות פרה אדומה באה ללמדנו כל זאת, למען נשכיל להבין ולעשות את כל דברי התורה, מבלי להבין עמקי טעמיה וסודותיה, ועל ענין זה בא הקב"ה דייקא בהעלות משה השמימה לקבל את התורה לצוות על מצות פרה אדומה, שממנו ילמדו ישראל כללו של תורה מהו, ויקיימו את התורה והמצוות בהעדר הבנתם, כי אם אשר קדשנו במצותיו וציונו, ואין זולתה שום טעם וסיבה, וההשגה הזאת נתאוה משה להנחיל לבניו אחריו, וזהו שהקשה משה להשי"ת, צריך אתה לומר בשמו של בשר ודם שהיום כאן ומחר שם ? ע"כ ענה לו השי"ת, חביבותא יתירה אית לי גבן בדברי ר' אליעזר בני, כיוון שממצות

המשך בעמוד ד'

לחיות עם הרבי זי"ע

לרגל הופעת חלק ב' של הספה"ק 'וחי בהם'

פרקי הדרכה מהקודש פנימה

'וחי בהם' - כך משתנים חיים!

בשיר וקול רנן התקבלה הבשורה, על הוצאתו לאור עולם של החלק השני מסדרת ספרי ההוד 'וחי בהם', לקראת יומא דהילולא תמינאה, להזריח בחושך אור לישרים, אורח צדיקים כאור נוגה, בהאיר פני המזרח לעורר זכות אבות על בית יעקב, לכו ונלכה באור הזרוע לצדיק, הוא אדוננו מורנו ורבנו, רבם אביהם ואוהבם של ישראל, עטרת תפארת ישראל, על ישראל הדרתו, זקני כקש"ת אדמו"ר הקוה"ט בעל ה'באר יעקב' זי"ע, אשר בקדושתו הנהיג את קהל עדת ישורון, מחכמתו האיר לארץ ומטובו השפיע לכלל ולפרט, והותיר אחריו ברכה חקוקה בלבבות אלפים ורבבות שנאותו לאורו, אור שיישר לבבות, זיככם והכינים לתורה ויראת שמים, לתיקון המידות ולדרכי חסידות.

קרוב לשש שנים חלפו מאז יצא לאור החלק הראשון של ספר החיים, הספה"ק 'וחי בהם', וכיום "ניתן לגלות ולספר" - אומרים במכון 'דבר חיים' - "כמה גדול היה הספק שקינן בלבנו, איך יתקבל הספר והאם יכירו הבריות ביחודו". היה זה חידוש ראשוני, שכמותו לא נראה בעולם החסידות, לערוך ספר קודש שיתבסס על רישומים ותיעודים של חסידים משיחות הדרכה שקיבלו בקודש פנימה.

את ההמשך כולנו יודעים: עוד בטרם חלפו שעות אחדות מאז ראה הספר אור עולם, התפוגגו כל הספקות והחששות נעדרו, כאשר מאות-מאות חסידים ואנשי מעשה מצאו בספר את ששאלה נפשם - את רבנו הקדוש זי"ע. אגרות תודה ושיחות של הכרת הטוב הגיעו מקרוב ומרחוק, מחסידים וותיקים ומפרחי הצאן, מגדולי תורה ועבודה ומפשוטי עם יראי ה', ואף מפייהם ומפי כתבם של צדיקים וגאונים מפורסמים, שלא כלאו פליאתם והעידו בעצמם כי 'שמא קא גרים' ואמרי הקודש הם בבחינת 'וחי בהם' ממש, כאשר דיברות הקודש עטופות ומוארות באותו חן שמימי שהיה יצוק על שפתותיו. דפי הספר הרעישו בצעקתם: 'וחי בהם', ודבריו קמו לתחיה בלבבות.

בקרב חסידיו ואנשי שלומו הרבים של רבנו הקדוש זי"ע הפך 'וחי בהם' ל'ספר הזכרונות', כאשר באחת ניטלו אחרו וכמו היו עומדות רגליהם בקודש פנימה, חפים ממחשבות און ועטופים ברצון החיים עצמם, חיים שיש בהם אהבת תורה ויראת שמים, ובכל פעם שהם נוטלים את ה'וחי בהם' לידיהם הם זוכים לחוש עצמם ניצבים לפני רבנו הקדוש זי"ע, שומעים לקחו ומחיים עצמם, כאשר היה באמנה אתם. מופלאה שבעתיים העובדה, שרבים-רבים שלא זכו כלל להיות אצל רבנו הקדוש זי"ע, ואף

את זיו תוארו לא שיזפו עיניהם, ואף הם נכרכו ונקשרו בספר הקדוש 'וחי בהם', באופן ששינה את חייהם ולימדם בינה ודעת, איך לגשת לעסק התורה, לעבודת התפילה ולעשיית המצוות, איך לעמוד איתן במלחמת היצר ואיך להשיג קנייני נצח בעבודת קונם.

עדויות אישיות סופרו ונכתבו על תועלת והתרוממות שהיו מנת חלקם של קובעי לימודם ב'וחי בהם', ומפורסמת היא עדותו של יהודי יקר, שפרסם ברבים את ההשפעה המבורכת שהיתה לספר על בנו הבחור, שהפך ל'בן עליה' וקיבל טעם מחודש וחיות נלהבת בעבודת השי"ת. באחת המשפחות החשובות נדברו כמה אחים ויסדו קביעות יומית, להתוועד בשיחת טלפון ולהגות יחדיו באמרי שפר, ובתוך תקופה חשו כיצד נבנים נדבכי בינה בקומתם ונוצקת חיות חדשה בהליכותיהם. אנשי חינוך, גם כאלו שלא זכו להכיר את רבנו הקדוש זי"ע בחיי חיותו, הצביעו על הספר כ'מדריך אישי' לכל חסיד, ותועלתו מוכחת כספר מוסר שמתקן את חיי האדם.

חביבות במיוחד עדויותיהם של אותם יהודים יקרים שלא הייתם מצפים לשמוע מפייהם את שחולל 'וחי בהם' בחייהם. עד אז היו בושים לפתוח את הספרים הקדושים 'באר יעקב' על התורה ומועדים, ולא מצאו כלי להתקשר באמצעותו ולעורר אהבתם וערגתם לרבנו הקדוש זי"ע, עד שבא הספר 'וחי בהם' לידיהם. לא רק את שאהבה נפשם מצאו שם, אלא התעוררו בהם זכרונות משנות קדם, כאשר רבנו הקדוש זי"ע לא נואש מלאחוזו בציציות ראשם, לרומם מהבלי עולם ולמושכם בעבותות אהבה לחצרות בית אלוקינו.

בחינה זו, אף היא דוגמא והמושכה להנהגת רבנו הקדוש זי"ע בחיי חיותו, שה'תורות' שאמר בשולחנות הטהורים, נאמרו בסערת נפש וגחלים בערו ממנו, ולא כל מוחא סביל את רוממות המושגים שהיה דורש במקהלות. אולם לעומת זאת, בקודש פנימה היה מנעים אמרו בשיחה פשוטה, מתבל מהלכים עמוקים של מחשבה בעצות מעשיות וברורות, ולא הניח לצאת עד שידע נאמנה כי הצליח להאחזי את האש שתהא עולה מאליה בלבו של שומע מוסר. לא פעם התבטא כי חשוב לו שדבריו יפעלו ויעשו רושם, ולא יתפסו כ'שיינע וארט' גרידא, ובכך היה רב-אמן לתרגם את הרעיונות לשפה מעשית, באופן שנצא מעם הקודש עם תביעה מפורשת וקבלה טובה.

בעצמו פירש תחת אחד השיחים, מה שהובא ברמב"ם (פ"ב מהלכות דעות ה"ד) "אמרו על רב תלמיד רבינו הקדוש שלא שח שיחה בטילה

כל ימיו וזו היא שיחת רוב כל אדם", ומהי אותה 'שיחה בטלה' שלא שח רב, בוודאי אין הפירוש כפשוטו ומילתא דפשיטא היא שקיים מצות עשה דאורייתא (דברים ו, ז) "ודברת בם" ודרשו חז"ל (יומא ט:): "ולא בדברים בטלים". בנוסף יש לדייק בלשון הרמב"ם, שבחינה זו שייכת רק אצל צדיקים שהם מועטים, שכן ההגדרה 'שיחה בטילה' חלה על 'שיחת רוב כל אדם'. וביאר רבנו הקדוש זי"ע, כי כן הוא דרך הצדיקים, שכל דיבור ודיבור היוצא מפי קדשם אינו לריק ולבטלה, אלא השפעה טובה יש לכל דיבור, לעורר את לב השומע, להחלימו ולהחיותו. יש דיבורים שהשפעתם מתעוררת לאחר זמן, ואף בחלוף שנים רבות, אולם הדברים עצמם חיים וקיימים.

אם לא די בהתפעלות שאחזה בחסידים ואנשי מעשה, יתירה מכך העידו בנו: באו יהודים מרחוק, ממקומות ישוב שאין בהם קהילות חסידיות, וביקשו לרכוש את הספר 'וחי בהם' לאחר שנתקלו בו באקראי. עדות כזו נרשמה במכתב ששיגר יהודי יקר מאחד הישובים בשומרון, בו העיד על עצמו: "בגיל חמישים ושש חיי השתנו לבלי הכר. עד יום זה הרגשתי כמי שיודע הכל ומבין הכל, בהיותי פרופסור בכיר למדעי הרוח ומרצה באוניברסיטת תל-אביב. אך אז הגיע לידי הספר 'וחי בהם' אשר נתקלתי בו בביקור בבני-ברק, ולפתע קיבלתי מבט שונה על החיים בכלל... התבוננתי ואחזה, כי עצותי המחכימות לא נכתבו בשום ספר פילוסופיה, אך הם ורק הם יכולים להוביל את האדם להבנת תפקידו וייעודו בחיים. בפתע פתאום גיליתי, כי אוצרות הרוח של הדת היהודית מסתתרים בתוך ספרי הקודש, ומאפשרים לכל מבקש הצצה לעולם קסום ואמילי של עבודת השם מזוקקת, נטולת אינטרסים אישיים ומליאת עשייה פוריה למען האדם, למען אלוקיו ולמען זולתו". ואנן, קריביה דמלכא, מה נעני אבתריה: אם למרחקים הגיע האור, הלא זכינו וזוכים אנו להיות שטופי אורה ---

זמן מה לאחר הופעת הכרך הראשון של 'וחי בהם' החלו להגיע הפניות הראשונות, ומני אז לא פסק הזרם: "מה עם 'וחי בהם' חלק ב'?". היו שהתקשרו ושלחו מכתבים, ורבים-רבים שכמעט ולא דילגו על הזדמנות - בכל מפגש אקראי - לעורר ולדרבן, מתוך תשוקה וכמיהה, להוציא ממגילות הגנוזים את אוצרות האורה, משיחות קדשו בפרקי ההדרכה הישרה, להאיר לכל בני ישראל במושבותם, ובראשם לאנשי שלומו וקהלו, תלמידיו ושומעי לקחו, ועמם זרעם יוצאי חלציהם, אשר המה כולם בבחינת 'תולדות האור'. והיו שאף הזדרזו ושלחו 'מעות קדימה', ברצותם לחוש שייכים ל'וחי בהם' בשלבי הכתיבה והעריכה.

פרי צדיק

מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

המשפיע ר' משה ויינבאך שליט"א ר"מ בקהילתנו הק'. אשר הרים את הקהל טפח מעל גבי הקרקע בדברי תורה מאירים ושמוחים.

ולאחר תפילת ערבית, קראו את המגילה לכבוד 'שושן פורים' כפי שנהג כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זי"ע.

ביום רביעי שושן פורים, לאחר תפילת שחרית ערך כ"ק מרן רבינו שליט"א שוה"ט לכבוד היום ובמהלכה קראו את המגילה כמנהג רבוה"ק.

מתושבי העיר להכנס אל הקודש פנימה ולהתברך ביום המסוגל הזה מפ"ק מרן רבינו שליט"א להפקד בדבר ישועה ורחמים.

בערב התקיים שוה"ט 'משתה היין' בהתרוממות והתעלות ובשמחה גדולה ורבה, בהשתתפות קהל רב, ונמשכה שעות ארוכות בשמחה וצהלה דקדושה. במהלך המשתה קם הרה"צ חיים מרדכי שליט"א, ודיבר על הישועות הנפלאות ביום מסוגל זה לאחמ"כ שימח את הלבבות המגיד מישרים הגה"ח

מסכת מגילה רבתי ע"י אברכי ובחורי אנ"ש שקיבלו ע"ע לעשות רצון צדיק ללמוד כל מס' מגילה מיום פורים קטן שלוש יום קודם החג ולסיים ביום הפורים הק' כבקשת כ"ק מרן רבינו שליט"א, "אכן מה נהדר היה לראות את המסיימים המקיימים רצון צדיק מוקפים בפנימיות אור חג הפורים". לאחמ"כ חילק כ"ק מרן רבינו שליט"א לכל אלו אשר זכו לסיים המסכתא, בקבוק יין לשמירה ולברכה והצלחה.

במשך היום זכו קהל אנ"ש ורבים

ביום ראשון פר' תצווה, קיים כ"ק מרן רבינו שליט"א מצוות ניהום אבלים אצל כ"ק אדמו"ר מקליוולאנד שליט"א, שישב שבעה על פטירת אביו זצ"ל.

ביום ראשון פר' כי תשא, השתתף כ"ק מרן רבינו שליט"א בשמחת השבע ברכות לבת הרה"ח משה וולס הי"ו, בן הרה"ח אהרן וולס הי"ו.

ביום שלישי פורים דפרזים, לאחר קריאת המגילה ערך כ"ק מרן רבינו שליט"א 'משלוח מנות טיש', ובמהלכה התקיים מעמד סיום

המשך דברות קודש מעמוד ב'

ממצות הצדקה המוטלת על כל אחד בכל יום, היתה משאת נפשו לאחד את כל המסתופפים בצילא דמוהימנותא תחת קורת מצוה אחת, כשארז"ל (תורת כהנים בחוקותי) אינו דומה למועטין העושין את המצוה, למרובין העושין את המצוה, כי במקהלות עם ישראל תתגדל ותתקדש שמו יתברך ברבים, ולא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה והצלחה, כי אם ע"י כוח הרבים המאוחדים בלב ונפש לעשות רצון בוראם, וכולי האי ואולי, אזכה בזעיר אנפין לשמח נפשו ולהמציא מנוחה נכונה לנשמתו הטהורה, כפי שהרבה להיטיב עמנו בחיים חיותו, ועד עצם היום הזה.

יעזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמו הגדול, שנוכה כולנו יחד מהאי שבתא טבא, להתעלות ולהתחזק בלימוד התורה, בקיום המצוות, ובקדושת הנהגת הבית על כל המסתעף מכך... והיו הדברים האלו אשר התחננתי אליכם, קרובים אל ליבכם ואל לב בני ביתם וזרעכם לעד ולנצח נצחים, והשי"ת ירעיף עלינו ועל כל הנלוים אלינו, מטל השמים ומשמני הארץ, שפע ברכה והצלחה בכל מעשי ידינו, ונזכה להרחיב גבולי התורה והקדושה בבתני ובבתי כל ישראל, עדי נזכה בהאי שעתא להיותנו ששים ושמוחים לאכול מן הזבחים ומן הפסחים, בבנין בית מקדשינו ותפארתינו, במהרה בימינו, אמן.

מזלא טבא וגדיא יאה

מעומקא דליבא נברך בזאת את אנשי שלומינו **שהשמחה במעונם**

הרה"ח מרדכי אבא דויטש הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכדה

הרה"ח אהרן דוד דושינסקי הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכדה

הרה"ר קלמן דושינסקי הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת

הרה"ר הלל ורטהיימר הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת

יה"ר שיזכו לראות מהם ומכל יוצ"ח רוב נחת ותענוג דקדושה

מעתידת קהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

בליל שבת קודש

לא יערוך כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שולחן הטהור

כמדי שנה בשנה יתקיים סדר לימוד עשר שעות רצופות כתקנת קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זי"ע

ביום ראשון פר' ויקרא ד' ניסן בבית מדרשו רח' פנים מאירים

עשר שעות רצופות

דקהל עדת חסידי נדבורנה ביתר

לעילוי נשמת

מרת מרים בת"ר צבי יחיאל ע"ה

נלב"ע י"ח אדר תשס"א

ת.נ.צ.ב.ה

זכות הפצת מעיינות הקודש, העמוד זה לטובת נשמתה להתברך בכל מילי דמיטב.